

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte -
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Nicolaev Ghenadie
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Melnic Leonid Ion, născut la XXXXXX,
domiciliat în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 07.04.2016 – 21.06.2016;*
2. *Instanța de apel: 25.07.2016 – 28.10.2016;*
3. *Instanța de recurs: 21.12.2016 – 11.04.2017.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 iunie 2016, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală, Melnic Leonid Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Melnic Leonid, la data de 01 ianuarie 2016, în jurul orei 17.06, se deplasa la volanul automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXXX, pe traseul Ungheni - Chișinău, din direcția loc. Vatra spre mun. Chișinău. În timpul conducerii, deplasându-se pe banda sa de circulație în regiunea unde este amplasat hotelul

„NordWest”, conducătorul auto, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume pct. 45: „1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, pct. 11 „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată”, nu a ținut cont de faptul că urmează să se deplaseze în zonă de acțiune a indicatorului 5.50. „trecere nedirijată pentru pietoni” și nu a racordat viteza de deplasare la una ce i-ar asigura traversarea fără pericol a acestei zone și în momentul când pietonul Simeon Luca, a.n. XXXXXX, a început a traversa carosabilul de la dreapta la stânga relativ deplasării unității de transport, la tamponat cu colțul partea dreaptă din față (farul drept) al automobilului. Urmare a impactului pietonul Simeon L. a decedat la fața locului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 18 D/16 din 18.03.2016, s-a stabilit că: moartea cet. Simeon L., a.n. XXXXXX, a survenit în rezultatul șocului hemoragie și traumatic, cauzat de traumatismul asociat (cranio - cerebral, vertebro-medular, toraco-abdominal și a bazinului), însoțit de fracturi multiple ale oaselor și lezarea organelor interne - ce se confirmă prin depistarea modificărilor traumatice respective la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator.

Acțiunile inculpatului Melnic Leonid Ion au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal cu indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către o persoană care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Melnic Leonid Ion să-i fie stabilită o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei stabilite inculpatului, considerând că instanța de judecată neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, astfel, fiind o pedeapsă neechitabilă circumstanțelor cauzei, fiindcă accidentul rutier a avut loc nemijlocit pe trecerea de pietoni cu soldarea decesului acestuia.

În opinia acuzatorului de stat, pentru a atinge scopul legii penale, pentru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, este necesar de a fi aplicată în privința inculpatului Melnic Leonid Ion pedeapsa cu închisoare cu executarea reală a acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016 a fost admis apelul procurorului, casată sentința, inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Melnic Leonid în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motivul aplicării Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Melnic Leonid Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 alin. (1) Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care a comis prima dată o infracțiune din imprudență, a recunoscut vina și a conștientizat pericolul social al infracțiunii comise, a restituit prejudiciul cauzat succesoriului părții vătămate, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

La fel, instanța de apel a considerat că pedeapsa principală, executarea căreia a fost suspendată pe un termen de probațiune reprezintă o pedeapsă proporțională atât cu gravitatea efectivă a faptelor comise de inculpat, cât și cu personalitatea inculpatului, care va atinge scopul legii penale pentru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a conchis că infracțiunea săvârșită de inculpat cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, astfel procesul penal urmând a fi încetat în privința ultimului în legătură cu aplicarea Legii privind amnistia, deoarece inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10 al Legii menționate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, care a fost săvârșită la data de 01.01.2016, adică până la adoptarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, face parte din categoria celor grave, pentru care Legea penală prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, inculpatul anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, prejudiciul cauzat prin infracțiune a fost recuperat. Careva impedimente de aplicare în privința inculpatului a Legii privind

amnistia indicate în art. 10 nu au fost constatate, de aceea instanța a pronunțat soluția enunțată supra.

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În motivarea recursului își exprimă dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerând că, procesul penal în privința inculpatului Melnic Leonid Ion a fost încetat neîntemeiat și ilegal în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece contravine interdicțiilor prevăzute de art. 9, 14 al Legii menționate, subliniind că, inculpatul a comis infracțiunea cauzând decesul victimei și totodată nu putea fi absolvit de pedeapsă complementară (privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport), care este obligatorie conform sancțiunii art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că instanța de apel ilegal a menținut sentința primei instanțe în ce privește individualizarea pedepsei, și totodată, aplicând Legea amnistiei în privința inculpatului Melnic Leonid, temei ce se încadrează în pct. 10) al normei sus citate, potrivit căreia *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat de procuror, consideră, că alegațiile acestuia sunt nefondate și se reiterează faptul, că judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, astfel că, prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Melnic Leonid Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelul declarat de procuror, a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind

judicarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și respectând prevederile pct. (8) al acestui articol, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită cu aplicarea art.90 Cod penal. Totodată, constatând că infracțiunea săvârșită de inculpatul Melnic Leonid Ion cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a dispus încetarea procesului penal în privința ultimului, deoarece întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10 al Legii menționate.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a pronunțat o nouă hotărâre în speța dată, ținând cont de prevederile art. (1) alin. (1), (4) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la data de 09 septembrie 2016, în raport cu circumstanțele cauzei, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul lărgit consideră că nu sunt aplicate în speța dată, prevederile art.9 și art. 14 al Legii privind amnistia și în acest sens se menționează, că potrivit art. 65 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală *persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare*, iar art. 466 Cod de procedură penală indică expres când hotărârea primei instanțe și instanței de apel rămân definitive.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul reține că sentința primei instanțe a fost pronunțată la data de 21 iunie 2016, care ulterior, fiind atacată cu apel a fost casată prin decizia instanței de apel la 28 octombrie 2016, care a devenit definitivă la data pronunțării deciziei în apel.

Astfel că, inculpatul, la data intrării în vigoare a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, nu avea statut de persoană condamnată, de aceea nu sunt aplicabile în speța dată prevederile art.9 și art. 14 al Legii privind amnistia, deoarece acestea se referă doar la persoanele cu statut de condamnat.

În aceste condiții Colegiul lărgit consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui **Melnic Leonid Ion**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **25 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin